

Házasság

Elavult, ódon, felesleges intézmény vagy Isten ajándéka?

Szinte már elcsépett frázisokká váltak azok a mondatok, amelyeket sokan mondanak: „Mi valóban szeretjük egymást, nincs szükségünk ehhez papírra, ezért nem házasodunk össze.”; „A házassággal minden csak elromlik, utána meg válhatnánk.”; „Régen volt szokás összeházasodni, ma már modern korban élünk.”; „Sokba kerül a lagzi, felesleges pénzkidobás, inkább másra költjük azt a pénzt..” ... és ehhez hasonlók. Hol van hát az igazság? És miért tartja fontosnak a házasságot az egyház még ma is?

Természetesen érvek tömkelegét lehetne felhozni a házasság elavultságát, idejét múltságát bizonyítandó. Én csak annyit kérdezek inkább, hogy vajon nem érvényesek-e ebben az esetben is azok a népi megfigyelések és bölcsességek, hogy az olcsóbb sokszor drágább, a rest kétszer fárad, vagy a lassan járj, tovább érsz? Értem ez alatt azt, hogy lehet, hogy több a kár, mint a haszon, ha valamilyen oknál fogva mégsem házasodik össze egy férfi és egy nő annak ellenére, hogy szeretik egymást és együtt, egy háztartásban is élnek.

Legtöbbször csak azt látjuk, ami az orrunk előtt van (vagy azt sem) és nem gondolunk bele a következményekbe, vagy könnyelműen bízunk a negatív hatások elmaradásában. Biztos, hogy lelkileg, szellemileg mindvégig erősek és biztosak leszünk abban, hogy a társunk nem hagy ott egyik napról a másikra, vagy nem dob ki a közösnek vélt lakásból, ami az ő nevéen van? Biztos, hogy lelkileg, szellemileg, helyes világképpel és életképes modellt látva nőhet fel a közösen vállalt (vagy rosszabb esetben csak úgy „becsúszott”) gyermek?

Az Úr Isten nem véletlenül adta a házasság lehetőségét az embereknek. Biztonságot, menedéket, boldogságot és szeretetet jelent egy olyan házasság, amelyik az Isten szerint való. Egyszer egy idős bácsi mondta azt, hogy majdnem összeházasodni olyan, mint majdnem befejezni valamit. Egészen véletlenül nem lehet, hogy igaza volt annak a bácsinak? Egészen véletlenül nem lehetséges az, hogy az Isten valóban jót akar az Ő gyermekeinek? Én úgy hiszem, hogy lehetséges, sőt így van.

Református vagyok

Az isteni gondviselés lényegét már megismerhettük. A *Heidelbergi Káté* következő kérdés-feleletéből pedig ennek értelmét, vagyis gyakorlati hasznát is megismerhetjük.

28. Kérdés: *Mit használ nekünk Isten teremtmői munkájának és gondviselésének megismerése?*

Felelet: Azt, hogy mindennemű viszontagságban túrók, a boldogságban háládatosak, a jövőt illetőleg pedig a mi hűséges Istenünk és Atyánk iránt jó reménységben legyünk afelől, hogy az Ő szeretetétől semmi el nem szakíthat minket, mivel minden teremtmény annyira az Ő kezében van, hogy az Ő akarata nélkül semmit sem tehet, de még csak meg sem mozdulhat.

Amiért hálát adhatunk...

❖ **ÖKUMENIKUS IGEELITURGIA** – Héregben már évek óta hagyománya van az ökumenénak, a keresztyén egyházak egységtörekvésének. Így a januári ökumenikus hét keretein belül a római katolikus és a református gyülekezet tagjai hol az egyik, hol a másik felekezet templomában gyűlnek össze ökumenikus istentiszteletre, igeliturgiára. Az idei évben is így volt ez. 2011. január 22-én este hat órakor kezdődött az az igei alkalom, ahol Jakab István református lelkipásztor hirdette Isten igéjét.

Jakab István lelkész és Szabó Zoltán plébános

Ha Isten is megsegít...

❖ **LUKÁCS EVANGÉLIUMA KÉPEKBEN** – Címmel a Szentföldön készített képei segítségével tart vetítést és elbeszélést Nagytiszteletű Sugár Tamás, nagyigmándi református lelkipásztor. Ezen az alkalmon végigkísérhetjük Jézus Krisztus földi életének helyszíneit és egy olyan ember élményeit hallgathatjuk meg, aki személyesen járt a bemutatásra kerülő helyeken.

Minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk **Héregre**, a református **gyülekezeti terembe**, a **2011. február 22. 18:00**-kor kezdődő alkalomra!

❖ **FILMKLUB** – A márciusi vasárnapok délutánjait a beosztás szerint „gyülekezeti mozizással” tölthetik az érdeklődő résztvevők. Sámson és Delila történetének megismerése után annak a Dávidnak az életét nézhetjük meg, aki gyermekkorában legyőzte Góliátot, majd Izráel második királya lett.

Ha valaki nem érne rá a saját gyülekezetében, természetesen másik időpontot/helyszínt is választhat. Ha pedig a közlekedés jelentené a gondot, kérésre az utaztatást is meg tudjuk oldani.

2011. március

Dávid

Tarján – március 13.

Héreg – március 20.

Bajna – március 27.

16:00 óra

Sámuel elhívása

1Sám 3

Kedves testvéreim, Istenünk tiszteletére egybegyűlt keresztyén gyülekezet!

Felolvasott igerészünk üzenetének megértéséhez át kell rendeznünk azokat a hangsúlyokat, amelyek Sámuelről, Élről, s a megszólító Istenről, az ebben a történetben szereplő három személyről bennünk élnek. Számunkra Sámuel a leghangsúlyosabb, azután pedig mikor Éli, mikor pedig az Isten áll a második és harmadik helyen.

Komáromban, ahol felnevelkedtem, a polgári lakás tágas, egybenyíló szobái közül a legbelsőben volt a gyermekágyam, és az ágy fölött egy kép, a gyermek Sámuel képe, s mellette az aranyige, „szólj Uram, mert hallja a Te szolgád”. Fürtös haj, angyalarc, 4-5 éves gyermek, a bizalom és önátadás tisztaságával. Egy csodálatos gyermeket láttam, amikor a képre néztem. Egy különleges kiválasztottat, az Úr kicsi prófétáját. Nagyanyám kiváló gyermekmunkás volt, tőle hallottam a mai történetet, és szintén Sámuel vált

hangsúlyossá, ahogy feleszmél az ágyban, valami zokni- és papucsfélét keres, vagy mezítlábasan indul a szólításra Élihez. Szokatlan és illetlen a helyezet, hiszen a templomba pizsamában nem szoktak se aludni, se járkálni. Sámuel volt a főszereplő, ő volt a hangsúlyos, amint a szólításra újra és újra rossz irányba indul, s mégsem válik balekká, hiszen rendkívüli dolog történik vele: az Isten szólítja. S végül csodálatosan oldódik fel a feszültség: Sámuel Élitől megkapja a rejtély kulcsát, és részesedik az isteni szóban. Itt volt a csúcs, s bár azt ezt követő további leírás is megmaradt bennem, mégis az eddig elhangzottak váltak igazi élménnyé.

Pedig Sámuel ekkor már ifjú volt, ezen a ponton az új fordítású biblia már pontosabban fogalmaz. Nem is lehetett kisfiú, hiszen eleve 4-5 évesen került a silói szentélybe. Az előző fejezet beszámol 5 testvér születéséről, s arról, hogy Anna

évente nagyobb és nagyobb gyolcsruhát vitt gyermekének. Sámuel tehát ifjú. Jobban felelős saját dolgaiért, mint egy gyermek, végig tudja gondolni a látottakat és hallottakat. Azt, hogy engedelmes, vagy engedetlen, akarati módon dönti el, míg ugyanez a gyermeknél inkább érzelmileg történik. Igaz, hogy még ifjú és tapasztalatlan, Éli tanácsaira szoruló, de már elhívható prófétának, megbízható Isten szava továbbadásával. Nem rendelkezik semmi olyan önálló többlettel, amit egy gyermeknek tulajdonítunk. Sámuel ifjú, nem pedig gyermek voltának kiemelése pontosítás annak érdekében, hogy a Szentírás szereplőinek általunk történt emocionális kiszínezésétől, s ezáltal a lényeg elferdítésétől megfosszuk alapigénket. Mert nincs itt Sámuelnek semmi önmagában való különlegessége. Sem gyermekségéből, sem különleges születéséből adódóan. Talán még az az egy dolog ad neki valamely egyéni rangot, hogy abban az időben ritkaság volt az Úr igéjének megjelenése látomásos formában, de ez is elsősorban Istenről szól, az isteni szó súlyát emeli, s csak másodsorban szól a látomásban részesedőről. A gyermek alvása, és papucsos, zoknis, mezítlábas járkálás az Úr templomában a mécses gyér megvilágításánál, éppen a profanitást hangsúlyozza, a hétköznapiságot, a próféta személyét illetően. Éppen csak nem evés közben szól az Úr, mint egy másik prófétánál (1Kir 13,20). Egy profán helyzetben történik szent dolog. Sámuel többszöri Élihez indulásán még nevetni is szabad, hiszen nem arról van szó, hogy Sámuel birtokolja az isteni szót, amihez értenie kell, hiszen próféta, s egy kiválasztott tanulás nélkül is tudja a dolgát. A hősök élete ilyen, a Szentírásból megismert emberi valóság nem. Ami különleges, hangsúlyos és szent ebben a prófétai elhívásban, az mind-mind Istennek tulajdonítható. Isten szól, kinyilvánítja akaratát, nem néma, mint a bálványok. Szava teremő szó. Isten úgy

szól ma is, ahogyan régen szólt. Isten szól, hív, elhív, az Ő munkájába akar állítani, hogy az isteni terv megvalósuljon.

Éli, a silői szentélyért felelős főpap jobban érti, hogy Isten a cselekvő. A részletekben is gyakorlóttnak mutatkozik. Ő magyarázza el Sámuelnek, hogy mit tegyen, mit válaszoljon Isten megszólítására. Ő hamarabb tudja, hogy az Isten szól, tudja, hogy az isteni akarat jelenik meg az éjjeli látomásban. Tudja, hogy az üzenetnek el kell jutnia a címzetthez. Bátorítja az ítélet súlyától megrettent ifjút. Kierőszakolja Sámuelből esküvel és átokkal, hogy mondja el, mit mondott az Isten, mert az Úr közölni akarja szavát, s annak nem lehet akadály a próféta félelme. A próféciának el kell hangoznia. El kell jutnia ahhoz, aki az érintett, akire vonatkozik. Éli avatottabb. Páratlanul közel van a kijelentéshez, hiszen a legtöbb esetben arról olvasunk, hogy egy próféta hallja az isteni szót, felkerekedik, elmegy akár a király elé is, és szól: ezt mondja az Isten. Éli közelebbi harmadik szereplője az Istentől vett prófétai kijelentésnek. Ott van a közelben, ő világítja meg a prófétának, mi történik vele, s az új nap felvirradtakor meg sem kell várnia, míg az Isten elébe hozza szavának közlőjét, azonnal kérdezheti, tudakolhatja a próféciáról Sámuel. Éli tudja, hogy az éjjeli jelenésben Isten a főszereplő. Még azt is tudja, hogy mire kell rákérdeznie. Mi az ő helyében összes bibliaismeretünket félre téve ezeket kérdeznénk: Milyen volt? Láttad? Az angyalok vele voltak? Az arcát is láttad? Öreg? Szakállas? Vagy le tudod őt írni valami ügyesebb módon, valami újszerűbb képpel? Éli nem olyan, mint mi vagyunk. Tudja, hogy a látomás nem a menny külön ablakát nyitja meg, nem új ismeretet ad a tőlünk egészen különböző Istenről, hanem az adott helyzetre felel. Nevezetesen a silői szentélyben az áldozat, az Istenhez közeledés módjának lejárására.

Megdöböntő a tisztánlátás. Már korábban maga Éli volt az, aki fiainak figyelmeztetésként azt mondja, hogy „ha ember vétkezik ember ellen, akkor Isten a döntőbíró, de ha az Úr ellen vétkezik valaki, ki merne ott döntőbíró lenni”. Éli szava Istentől nyer igazolást: ahol megromlott az áldozati szolgálat, amely az emberi vétkek miatt Isten kiengesztelésére szolgál, ott ezt a bűnt már nem lehet kiengesztelni. Éli tudja mindezeket. Megrázó az ellentét, hogy tudja, s nem tesz ellene. Hagyja fiai vétjét, nem szünteti meg a bajt, ami ítéletet hoz, felelősségében nem áll meg. Bár tudjuk, hogy ez fog következni, hiszen annyiszor olvastuk, és hallottuk, de minden esetben megrázó, váratlan Élinek Isten ítéletére adott válasza. „Ő az Úr tegye azt, amit jónak lát.” Micsoda súlyos ellentét. Éli tudja, hogy mi a helyzet a szentélyben. Tudja, hogy ezt Isten nem tűrheti, és nem is fogja tűrni. S mégis hagyja az eseményeket a maguk útján haladni. Tudja, hogy vagy-vagy helyzet van, mégsem e szerint cselekszik. Tudja, hogy Isten ellen tesznek a fiai, mégsem akadályozza meg. Tudja, hogy nem csak Hofni és Fineás ügyéről van szó, hanem a templom ügyéről. Isten és a szövetséges nép ügyéről. Isten és ember dolgáról. Tudja, hogy Isten cselekedni fog, érvényesíteni fogja akaratát, érvényt szerez tiszteletének az Ő választott népe

életében. Isten letörli magáról a reá hányt sarat. S még sem tesz ellene...

Az Isten cselekvését látjuk hatalmasan, feltartóztathatatlanul, s egy lehetséges emberi választ. A megtérés, a megújulás, a bűnös út elhagyásának elutasítását. Ez a válasz rossz, helytelen célt tévesztett. Éli életének drámáján, tragédiáján keresztül válik súlyossá és értékessé a másik lehetőség, az engedelmesség. Isten akaratának engedés, az ember életének Istenhez való igazítása.

Befejezésképpen már csak egy pontosításra szeretném felhívni a figyelmeteket. Mi úgy vagyunk ezzel a történettel, hogy elhívottként behelyettesítjük magunkat az elhívott próféta helyébe, mintha mi is próféták volnánk. Így jutunk el arra a felismerésre, hogy Isten hívó szava az engedelmességre kész feleletet várja. Egy mozzanat a fontos számunkra: Isten szólt, Sámuel engedelmesen felelt. Én úgy gondolom, hogy a történetek egészének a megértése sem mond mást, de a cselekvő Isten, és az ezt egykedvű ellenkezéssel semmibe vevő Éli, a vesztét tudva tudó főpap esetének elhordozhatatlan feszültsége mélyebben megvilágítja Isten feltartóztathatatlan cselekvését, s az erre adható egyetlen lehetséges választ, az engedelmességet.

Ámen

NT Rácz Tibor református lelkipásztor

Nem csak Gyerekeknek

Jézus meggyógyítja a sorvadt kezűt szombaton

– Máté 12,9-14 –

Kedves Gyerekek!

Vasárnap a legtöbb embernek nem kell munkába mennie és ti sem mentek iskolába. Vasárnap a nyugalom napja. Ilyenkor a legtöbben otthon vannak és megpihennek egész heti munkájuktól. De valóban pihennek? Sajnos, sokan

nem. Nem használják ki Isten ajándékát, a nyugalom napját, a pihenés lehetőségét, hanem még ekkor is dolgoznak valamit: otthon.

Isten hat nap alatt teremtette az eget, a földet és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Ezt tehetjük mi is, mert Isten így rendelte. Milyen jó, hogy van a hétnek egy napja, amikor pihenhetünk, amikor semmi munkát nem kell végeznünk! Amikor elmehetünk templomba, hallgathatjuk Isten hozzánk szóló üzenetét. Ez a nap Isten napja. Isten a maga tiszteletére rendelte. Azt akarja, hogy ezt a napot neki szenteljük, az Ő dolgaival foglalatostkodjunk: olvassuk és hallgassuk igéjét, elmenjünk templomba, gyermek-istentiszteletre. A bűn miatt, az ember önzősége miatt azonban sokszor nem akarunk engedelmeskedni Istennek. Még vasárnap sem szakítunk időt Istenre. Akkor is csak magunkkal törődünk: tévét nézünk, szórakozunk, kirándulunk, dolgozunk ahelyett, hogy templomba mennénk. Ez az Úr napjának a megszenteltelenítése.

A mi nyugalomnapunk a vasárnap. Izráel népének a szombat volt az. A zsidók ezt a napot, amelyet Isten rendelt el, a nyugalom és az istentisztelet napjaként ünnepelték meg. Aki szándékosan nem tartotta meg a szombatot, azt megkövezték. A törvénytudók, farizeusok viszont igen megnehezítették ennek a megtartását, mert sok parancsot, rendelkezést fűztek még hozzá. Így gyakran szembekerültek Jézussal, mert Ő néhány képtelen tilalmukat tudatosan áthágta, megszegte.

Mostani történetünk is egy szombati napon játszódik. Jézus a zsinagógában (istentiszteleti hely) tanította a népet. Sokan gyűltek össze, hogy hallgassák Jézust. Volt ott egy sorvadt kezű ember és néhány farizeus is. Nekik nem tetszett az, hogy Jézust olyan sokan hallgatják, s azt remélték, hogy találunk benne valami hibát, amiért aztán vádat emelhetnek ellene és befeketíthetik a nép előtt. Meg is kérdezték Jézust:

- Szabad-e szombaton gyógyítani?

Jézus megkérdezte tőlük:

- Ki az az ember közületek, akinek ha egy juha van, és az verembe esik szombaton, nem ragadja meg, és nem húzza ki? Az ember pedig mennyivel többet ér a juhnál! Szabad tehát jól tenni szombaton.

Vagyis, ha az emberek megmentik, segítenek az állatukon, mennyivel inkább segíthet Jézus ezen a beteg emberen! Az ember mégis csak többet ér az állatnál! A farizeusok hallgattak, tudták, hogy Jézusnak igaza van. Dühösek. Jézus ezek után odafordult a sorvadt kezűhöz és így szólt:

Arany ABC

- Életszabályok -

„Sz”

- Hazaszeretet -

Szívből szeresd édes hazád,
Ez második édesanyád,
Munkád után ez ad neked
Kenyeret és becsületet.

- *Nyújtsd ki a kezedet.* Ő kinyújtotta, és meggyógyult a keze. Ugyanolyan ép lett, mint a másik. A beteg kezű ember meggyógyult! Milyen boldog lehetett, hogy újra használhatja mindkét kezét! A farizeusok viszont felálltak, gyorsan kimentek, és elhatározták, hogy elfogják az Úr Jézust, hogy végezzenek vele. Ezt azonban még most nem teheték meg. Jézus eltávozott onnan. Sokan követték őt, ő pedig meggyógyította a betegeket.

Kedves Gyerekek!

Vasárnap a nyugalom napja, amikor tartózkodnunk kell a munkától, de jól mindenkor tehetünk. Vasárnap is!

Rejtvény *Rejtvény* Rejtvény **Rejtvény** Rejtvény

Válaszolj a kérdésekre!

1. Melyik nap a nyugalom napja a zsidóknál, s melyik nálunk, keresztyéneknél?
2. Miért rendelte el Isten a nyugalom napját?
3. Hogyan lehet más a vasárnap, mint a hét többi napja?
4. A történet szerint Jézus melyik napon gyógyított meg egy beteg embert?
5. Milyen betegsége volt ennek az embernek?

Egészítsd ki a hiányos igeverset!

„A..... lett az emberért, nem az ember a; tehát az Emberfia ura a is.” (Mk 2, 27)

Az előző szám feladványára sajnos megfejtést senki nem küldött be.

Buzdítunk minden gyermeket és felnőttet a megfejtések beküldésére!

Figyelem! Csak akkor vehetsz részt a sorsoláson, ha megfejted és be is küldöd a rejtvényt! A pályázatod akkor is versenyben lesz, ha odaadod Enikő néninek, vagy István bácsinak a hittan órán, vagy a gyermekistentiszteleten!

Csendes percek

A.: Van Isten és hiszek benne.
(mindkét fél boldog)

C.: Nincs Isten, mégis hiszek benne.
(némi optimizmus)

B.: Van Isten, de nem hiszek benne.
(ha van, akkor ez talán neki nem tetsző)

D.: Nincs Isten, nem hiszek benne.
(üresség?)

Ismeretlen szerző

Bibliaolvasó vezérfonal

Március

1 K	4Móz	17,1-15	ApCsel	21,17-26
2 Sz		17,16-28		21,27-40
3 Cs		18		22,1-21
4 P		19		22,22-30
5 Sz		20,1-13		23,1-11
6 V		20,14-29		23,12-22
7 H		21,1-9		23,23-35
8 K		21,10-35		24,1-21
9 Sz		22		24,22-27
10 Cs		23		25,1-12
11 P		24		25,13-27
12 Sz		25		26,1-23
13 V	Böjt1.vas	26		26,24-32
14 H		27,1-11		27,1-8
15 K	Nemz. ü.	27,12-23		27,9-26
16 Sz		28,1-15		27,27-44
17 Cs		28,16-31		28,1-10
18 P		29,1-11		28,11-15
19 Sz		29,12-39		28,16-31
20 V		30	1Kor	1,1-9
21 H		31		1,10-17
22 K		32		1,18-31
23 Sz		33		2,1-5
24 Cs		34		2,6-16
25 P		35,1-8		3,1-5
26 Sz		35,9-34		3,6-17
27 V		36		3,18-23
28 H	Zsolt	1		4,1-5
29 K		2		4,6-13
30 Sz		3		4,14-21
31 Cs		4		5,1-8

Ünnepi igeszakaszok:

6-án Zsolt 31,1-6.20-25; 13-án Zsolt 32;
20-án Zsolt 121; 27-én Zsolt 95.*Anyakönyveket lapozgatva*

Utolsó földi útjára kísértük:

2011. január 29-én, Héregen

Özv. Kurdi Géza81 évet élt
férfitestvérünket**Állandó alkalmaink**Istentisztelet:

	8:30	Tarján
Vasárnap	10:00	Héreg
	10:00	Bajna

Gyermekistentisztelet:

	8:30	Tarján
Vasárnap	11:00	Héreg
	11:00	Bajna

Konfirmációi előkészítő:

Vasárnap	19:00	Héreg
Csütörtök	16:00	Tarján

Szerda esti tea:

Szerda	18:00	Tarján
---------------	-------	--------

Énektanulás:

Csütörtök	18:00	Tarján
------------------	-------	--------

Játszóház:

Péntek	délután	Bajna
---------------	---------	-------

***El tudod képzelni, mennyire
kerülne a levegő, ha valaki más
szolgáltatóná? (Isten)***

SZÖVÉTNÉK

Kiadja:	Tarjáni Református Egyházközség
Lelkipásztor:	Jakab István (+36 20 997 3089) Jakab Enikő (+36 30 894 5801)
Postacím:	H-2831 Tarján, Rákóczi Ferenc út 61.
Elektronikus levél:	szovetnek.hirlevel@gmail.com

Ingyenesen megrendelhető:

a tarjáni református parókián,
a feltüntetett telefonszámokon
vagy e-mail-en.

Honlap: <http://reftarher.shp.hu>